

Věrná

1474-1
Sazeček Václ.
Lukavec 40
p. Lovosice

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 26

V Žatci dne 22. června 1951

Cena 3 Kčs

Vládní usnesení o zajištění žňových prací v r. 1951

Jednotná zemědělská družstva, malí a střední rolníci, zaměstnanci Československých státních statků a státních traktorových stanic po zdárném provedení jarních prací stojí na prahu žní třetího roku Gottwaldovy pětiletky.

Na úspěšném a rychlém provedení žňových prací, závisí nejenom zlepšení životní úrovně malých a středních rolníků, nýbrž i další upevňování našich JZD a bohatší stůl pro všechny pracující.

Díky stále se upevňujícímu svazku dělníků s drobnými a středními rolníky, dostávají pracující rolníci a jejich JZD od socialistického průmyslu vždy více výkonnějších strojů a mohou proto letošní žně provést co nejrychleji.

Žně budou nejlepší příležitostí, aby jednotná zemědělská družstva dokázala lepší organizaci žňových prací a vyššími výnosy velké výhody družstevního hospodaření na velkých seclených lánech s rozorávanými mezemi a stala se tak příkladem pro všechny malé a střední rolníky.

Malí a střední rolníci v několika tisících JZD budou letos po první sklizeti společně a proto se postarají, aby ovoce celoroční práce sklídili mnohem rychleji a lépe než loni a zajistí úrodu před požáry a škůdcovstvím vesnických boháčů. Budou dbát, aby ani klas ze společné úrody nepřišel nazmar a každé zrnó budou opatrovat a sčítat jako svůj pospolitý majetek, aby mohli každému členu družstva poskytnout za poctivou práci spravedlivý družstevní podíl na dosažených výsledcích. Rychlým výmlatem, pokud možno hned s pole, a rychlými dodávkami splní čestně svůj občanský závazek a vlasteneckou povinnost a prozíravě zabezpečí v osivových fondech osivo pro příští osev a v krmivových fondech krmiva pro společné hospodářské zvířectvo.

Vzorným a rychlým provedením žní nejen upevní svoje družstvo a

zabezpečí podíl na dobrých výsledcích jeho hospodaření, ale ukáže také ostatním pracujícím rolníkům, jak lze zvyšovat hektarové výnosy a tím i životní úroveň pracujících vesnice. Všechna JZD, všichni drobní a střední rolníci a státní statky se vynasnaží za pomoci státních traktorových stanic zvládnout letošní žně co nejrychleji, aby mohli v daleko větší míře než dříve provést současně se sečením i podmínku a setí strniskových píceň a aby mohli co nejrychleji provést i výmlat a hromadnou dodávku do hospodářských družstev.

Zkušenosti z celoroční práce a zejména ze žní budou nástupem k rychlému a úspěšnému provedení podzimních prací, k rozšíření společných osevů a k rozvoji nové agrotechniky podle sovětského vzoru, aby příští úroda byla ještě bohatší.

Proto se vláda Československé republiky usnází na těchto opatřeních:

I. Příprava na žně a jejich provedení

Dobré žňové plány a pečlivá příprava žní jsou první podmínkou rychlého a úspěšného provedení sklizně. Zvláště v těch JZD, kde budou letos desítky tisíc pracujících rolníků po první společně sklízeti a ze společné sklizně zabezpečovat společnou živočišnou výrobu, je třeba spojit všechny síly k odpovídající přípravě žní, k jejich rychlému provedení a zajištění úrody pro společné potřeby.

Proto národní výbory, zejména okresní a místní, zajistí za pomoci Jednotného svazu zemědělců a důvěrníků okresních komisí pro zemědělskou výrobu a výkup, aby byly ve všech JZD a také v obcích bez JZD vypracovány řádné žňové plány. Tam, kde to bude třeba, pomohou drobným a středním rolníkům i při jejich vypracování.

V okresních plánech budou obsaženy zejména všechny sklizňové

plochy a stav a potřeba pracovních sil, potahů a žňových strojů, včetně strojů státních traktorových stanic. Při tom bude pamatováno v případě potřeby na včasné a účinné použití zákona č. 55/47 Sb. k zajištění plného využití všech potahů a strojů a na zajištění pracovních sil především z místních zdrojů.

MNV a JZD zajistí, aby pokud možno současně s podmínkou byla provedena rekultivace orné půdy, která ještě nebyla obdělána.

Okresní a místní národní výbory, jednotná zemědělská družstva a všichni drobní a střední rolníci budou dbát, aby vesničtí boháčů řádně splnili své úkoly a tam, kde se vyskytne nebezpečí, že vesnický boháč úkoly nesplní, neprodleň zakročí a zajistí sklizeň, výmlat i dodávku.

Okresní národní výbory se postarají, aby důvěrníci okresních komisí pro zemědělskou výrobu a výkup pomáhali podle potřeby zajistit úspěšné provedení a ukončení žní.

Hlavní zásady žňových plánů, přípravy žní a jejich organizace

1. V obcích s JZD vyšších typů:

a) Nejprůběžnějším úkolem družstevníků je vypracovat dobré žňové plány, které jsou částí celoročního plánu a potom žňové práce podle plánu připravit a organizovat tak, aby byly včas zahájeny, co nejrychleji provedeny a rychlým výmlatem a dodávkami úspěšně dokončeny.

b) V plánu je třeba určit včasné zahájení a provedení prací tak, aby sklizeň, podmínka a setba strniskových píceň byly provedeny současně a výmlat a dodávky obilí v nejkratší možné lhůtě.

c) V plánu musí být zahrnuta včasná příprava a oprava všech sklizňových strojů, mlátiček a dopravních prostředků, prohlídka strojů a jejich plné využití ve žních. Rovněž plné využití koň-

ských potahů musí být řádně plánováno. Plán využití strojů a potahů je třeba vypracovat společně s pracovníky státní traktorové stanice tak, aby za její pomoci a při plném využití vlastních strojů a potahů byly žně zkráceny co nejvíce a provedeny co nejlépe. Rovněž je třeba plánovat, připravit a vyčistit dostatek prostoru pro uskladnění společného osiva, krmiva, sena a slámy.

d) Dále je třeba v plánu určit všechny plochy použitelné pro strniskové pícniny a plochy pro ozimou řepku a zajistit jejich včasný osev, při čemž řepka musí být zasetá nejpozději do 20. srpna 1951.

e) pro rychlé a úspěšné zvládnutí žní je třeba, aby stálým pracovním skupinám byly přiděleny určité pozemky k provedení všech žňových prací a aby všichni členové skupin a čet byli se svými konkrétními úkoly podrobně seznámeni.

f) Spravedlivou odměnu je třeba zajistit znormováním všech žňových prací a přezkoušením i opravou dosavadních norem, které již družstevníkům a družstvu nevyhovují. Družstevníkům je třeba objasnit velký význam a výhody norem a pracovních jednotek pro spravedlivé odměňování a zvyšování produktivity práce a přesvědčit je, že odměna podle odpracovaných hodin je pro ně i pro družstvo nevhodná, protože nepřihlíží k výkonu. Ve žních je třeba konat pravidelné denní porady členů skupin pro přípravu prací na následující den a řádně vést pracovní záznamy a účetní zápis.

g) Jednotná zemědělská družstva připraví, projednají a zajistí soutěž o nejrychlejší a nejúspěšnější provedení žní mezi všemi svými pracovními skupinami a soutěž se sousedními JZD.

2. V obcích s JZD nižšího typu:

a) Jako v družstvech vyššího typu je třeba i v JZD nižšího typu vypracovat podrobné plány na rychlé a úspěšné provedení žní, přidělit v nich pracovním skupinám určité pozemky na všechny žňové práce, určit plochy pro podmítku ihned za kosou a pro osev strniskových pícnin a ozimé řepky, vypracovat v spolupráci s STS plán plného využití vlastních potahů a strojů a plán pomoci STS na základě současně uzavřené smlouvy a připravit a organizovat soutěž v žňových pracích.

b) Představenstvům JZD se doporučuje, aby k účasti na organizování a řízení společných žňových prací přizvala drobné a

střední rolníky, kteří ještě nejsou členy JZD a aby pro tyto společné práce získala co nejvíce těchto rolníků.

c) Spravedlivou odměnu za práci zajistí družstvo nejlépe zavedením norem, které budou zhodnoceny v korunách. O všech pracích třeba vést řádné denní záznamy a včas i řádně je vyúčtovat. Práce vlastníků strojů a potahů nesmí být zvýhodněna na úkor ruční práce ostatních družstevníků.

Vzorně, společně provedené žňové práce přinesou nejen velký prospěch členům družstva, ale ukáží jim a všem ostatním drobným a středním rolníkům, v čem spočívá význam JZD a co by získali společným obděláváním velkých lánů s rozoranými mezemi. Tak přispějí k zakládání nových JZD a k přijímání provozních řádů vyšších typů za aktivní účasti a souhlasu převážné většiny drobných a středních rolníků, jak jediné je správné.

3. V obcích bez JZD:

a) V obcích bez JZD vytvoří místní národní výbory za účasti Jednotného svazu zemědělců z drobných a středních rolníků žňové komise, které vypracují jednoduché plány na společné žňové práce a zajistí rychlé a zdárné provedení žní.

b) Komise získají pro společné práce pokud možno všechny drobné a střední rolníky a postarají se o nejlepší využití pracovních sil, strojů a potahů v obci. Ve prospěch drobných a středních rolníků využijí proto v případě potřeby zákona č. 55/47. Zajistí včasnou a spravedlivou vyúčtování a zaplacení žňových prací tak, aby nikde nevydělával vesnický boháč na drobných a středních rolnících.

c) Provedou žně co nejrychleji a nejlépe, zajistí včasnou podmítku, setí strniskových pícnin a ozimé řepky, urychlí výmlat a dodávkami hned od mlátiček splní čestně svou vlasteneckou povinnost.

II. Zajištění osiva a sadby

Hodnotné osivo a sadba jsou jedním z nejdůležitějších předpokladů vysokých výnosů a bohaté úrody a proto jim musí všechna JZD, státní statky, drobní a střední rolníci, hospodářská družstva a národní výbory věnovat mimořádnou pozornost.

a) Včasně sklízni, výmlatu a dodávce osiv z množitelských ploch třeba věnovat největší péči. Zejména je třeba dbát aby se při mlácení, dodávce a výkupu osivo nepomíchalo s obchodním obilím a aby též přesevy byly vymáčeny

a vykoupeny bez pomíchání. Rovněž sklízni jetelových a travoplních kultur, určených na osev, třeba věnovat zvláštní péči a nepřipustit jejich sečení na krmení, protože budou základem pro rozvoj travoplní soustavy v příštích letech.

b) Hospodářská družstva osiva rychle vykoupí, vyčistí a uskladní podle druhů a odrůd tak, aby se nepomíchala a nezneškodnila. Rovněž jednotné partie přesevů, sklizené z velkých lánů JZD a státních statků uskladní odděleně a pečlivě.

c) JZD sklízí osiva se svých semenářských dílců co nejdříve a co nejrychleji, odděleně je pro vlastní potřebu vymáčí a uloží tak, aby se nepomíchala s ostatním obilím. Podle provozního řádu zajistí si potřebné množství osiv a sadby ve svém osivovém fondu. Stejně učiní i drobní a střední rolníci, kteří se rozhodli na podzim společně obdělávat půdu.

d) Podobně si ponechají i samostatně hospodařící rolníci potřebné osivo na osetí plánovaných ploch.

III. Sklizeň lnu

Náš textilní průmysl potřebuje pro vzrůstající potřebu našeho pracujícího lidu stále větší množství surovin. Proto byla u nás rozšířena plocha pro pěstování lnu. Nyní je třeba připravit se na včasnou, rychlou a bezvadnou sklizeň, odsemenění a rosení lnu, abychom se vyvarovali chyb z minulých let, kdy byly opožděnou a nezřídka nedbalou sklízni velké ztráty na jakosti vlákna a semene.

Pro včasnou a bezvadnou sklizeň zajistí ministerstvo zemědělství, krajské, okresní a místní národní výbory, jednotná zemědělská družstva, státní statky, drobní a střední rolníci za pomoci státních traktorových stanic a Jednotného svazu zemědělců:

1. aby všečen len byl ihned po sklízni, nejpozději však do 15. října odsemeněn a aby nejméně 70% odsemeněného lnu bylo rozloženo k rosení již na podzim, nejpozději do 15. září,
2. aby byly provedeny včas opravy trhačů a drhlenů lnu, zajištěny náhradní součástky a aby trhače a drhleny byly řádně rozmístěny a využity,
3. aby byly zajištěny plochy luk a pastvin, potřebné k rozložení lnu a rosení,
4. aby byly zabezpečeny potřebné pracovní síly, hlavně pro státní statky.

IV. Státní traktorové stanice

Ministerstvo zemědělství, kraj-

ské, okresní národní výbory a Ústředí pro mechanizaci zemědělství zajistí, aby všechny STS byly na žně co nejlépe připraveny a aby o žních plně dostaly uloženým úkolům.

a) Všechny kombajny, traktory, samovazače, mlátičky a závěsné nářadí musí být včas a řádně opra-veny a musí být připraveny i po-řebné a vhodné agregáty.

b) Stanice budou pokračovat v uzavírání smluv s JZD a s obcemi a rozpracují smlouvami podlož-ný plán na jednotlivé brigády a traktoristy.

c) Traktoristé budou důkladně obeznámeni se svými úkoly, budou s nimi podrobně projednávány vý-konové a technicko-hospodářské normy, premiové odměny za šetře-ní strojů a za úsporu náhradních součástek i pohonných hmot, bu-dou seznámeni s prováděním pra-videlné technické údržby a budou poučeni o správné době začátku sklizně s ohledem na zrání, zejmé-na u olejnin; to platí především pro sklizně kombajny.

d) Nábor traktoristů pro druhé směny ve žních bude prováděn po dohodě s JZD především z řad družstevníků, aby mohli pracovat ve svém JZD v době, kdy je v STS méně práce.

e) Na každé stanici a v každé brigádě bude podporováno socia-listické soutěžení a nové metody práce nejlepších traktoristů bu-dou přenášeny do všech stanic a brigád. Při dvojích směnách se bu-de používat nové techniky předá-vání a přejímání strojů podle vzoru sovětských MTS.

f) Tři týdny před zahájením žni provede se kontrola, jak jsou STS na žně připraveny a zajistí se od-stranění všech zjištěných nedostatků ještě před započatím žni. Při kontrole se zjistí zásoby pohonných hmot, mazadel a motouzů.

g) Je třeba, aby národní výbo-ry, zejména okresní a místní, po-máhaly více než dosud STS při u-zavírání smluv a při plnění jejich úkolů.

ONV projednají se státními trak-torovými stanicemi, jaké výměry mají v jednotlivých sektorech ob-dělávat a stanice potom uzavřou za pomoci MNV na tyto plochy smlouvy.

h) KNV a ONV budou dozřet, jsou-li všechny stroje stanice řád-ně využity, jsou-li její pracovníci plně zaměstnáni, šetří-li se stroje a provádějí-li se práce kvalitně. Zjištěné nedostatky pomohou sta-nicím operativně odstranit. Podob-ně budou pomáhat MNV brigádám ve střediscích.

V. Československé státní statky

Ministerstvo zemědělství, okres-ní a místní národní výbory a ná-rodní podnik Československé stá-tní statky zajistí, aby všechna hos-podářství a statky byly na žně řádně připraveny a provedly je včas, rychle a co nejlépe.

Jedná se především o tyto úko-ly:

a) Žňové práce je třeba organi-sovat ve stálých pracovních sku-pinách a četách tak, aby stroje by-ly plně využity, v případě potře-by i na dvě směny a aby plán strojní čety byl zladen s plánem pracovních polních skupin.

b) S každým pracovníkem třeba projednat normy úkolových mezd a zavést premie za překročení plá-nu v každé pracovní skupině.

c) Hospodářství budou uzavírat smlouvy o vzájemné pomoci s JZD a s malými a středními rolníky. Všude, zejména v pohraničí, zajistí si statky a hospodářství v dohodě s masovými organizacemi potřebné pracovní síly z místních zdrojů a teprve kdyby to nebylo možné, v rámci okresu, případně kraje.

d) Kombajny, traktory, samova-zače, mlátičky, dopravní prostřed-ky a další potřebné stroje budou včas řádně opraveny a připrave-ny. Také skladiště budou včas vy-čištěna a připravena pro usklad-nění vyláčeného osiva a sadby.

e) Zvláštní péče bude věnována sklizni osiva a sadby, jejich vý-mlatu a rychlým dodávkám do hos-podářských družstev, zejména u osiva a ozimů. Také sklizni, od-semenění a rosení lnu je třeba vě-novat letos zvýšenou pozornost.

VI. Výkup

Plnění dodávkových úkolů je vě-cí cti a vlasteneckou povinností rolníků, JZD, obcí a ČSSS a je-jich nejlepším příspěvkem k upev-nění míru.

Ministerstvo zemědělství, minis-terstvo vnitřního obchodu, národní výbory, hospodářská družstva a Jednotné svazy zemědělců učiní všechna potřebná opatření, aby rolníci mohli splnit všechny dodáv-ky plně a včas a aby mohli dodat osivo, sadbu a přesevy.

a) JZD vyšších typů stanou se vzorem pro všechny rolníky tím, že splní všechny své dodávky od mlátiček a zajistí též své osivové a krmivové fondy.

b) Také ostatní JZD, ČSSS a všichni rolníci urychlí výmlat přímo na poli a splní rychle všechny do-dávky obilí, olejnin, ostatních plo-din a slámy. Při tom dokončí i do-dávky sena.

c) ONV vypracují ve spolupráci s STS, s hospodářskými družstvy,

s rozvodnými energetickými pod-níky, s JZD, ČSSS a s obcemi vý-mlatový plán tak, aby bylo co nej-účelněji využito mlátiček, elektric-ké sítě a hnacích strojů, a to podle potřeby i v noci. V chmelařských oblastech bude výmlat ukončen, pokud možno, před sklizní chmele.

d) Národní výbory zajistí podle potřeby kontrolu výmlatu u ves-nických boháčů a okamžité splně-ní všech předepsaných dodávek.

e) Ministerstvo vnitřního obcho-du zajistí v dohodě se zúčastněný-mi ministerstvy pro vykoupení o-bilí vhodné skladovací prostory, pokud nejsou účelněji využity. Hospodářská družstva skladovací prostory vyčistí a vydesinfikují a budou pečlivě dbát, aby se hlavně osiva a přesevy nepomíchaly s ob-chodním obilím. Postarají se také spolu s pěstiteli o dosušení obilí sklizeného kombajny využitím všech zařízení a prostorů vhod-ných pro sušení obilí (sušárny, li-hovary, mlýny).

f) Hospodářská družstva zajistí, aby JZD a rolníci vrátili přednost-ně a mimo smluvní dodávku osivo, které jim bylo na jaře zapůjčeno.

g) Hospodářská družstva vypra-cují s JZD, ČSSS a obcemi plán výkupu a pomohou organizovat hromadné svozy obilí.

Vláda znovu zdůrazňuje, že ú-spěch žni závisí na dokonalé a svědomité přípravě. Zvláštní péči třeba věnovat obdobím příprav v měsíci červnu, kdy se tvoří hlav-ní předpoklady pro dobré výsed-ky žni, které budou rozhodné jak pro upevnění JZD vyšších typů, tak pro přechod dalších družstev k společnému obdělávání půdy při rozoraných mezích.

Rady národních výborů se budou proto soustavně a pravidelně za-bývat žňovými pracemi jak v ob-dobí příprav, tak v průběhu žni a dodávek a budou operativně od-stranovat všechny nedostatky.

Vláda se obrací na všechny ma-lé a střední rolníky, na všechna JZD, na pracovníky ČSSS, STS a HD, na JSZ a jejich funkcionáře, na ČSM, ČSZ a na patronátní zá-vody, na národní výbory, jejich funkcionáře a zaměstnance, zejmé-na na zemědělské referenty a a-gronomy a na komise pro zeměděl-skou výrobu a výkup a jejich dů-věrníky, aby úspěšné provedení letošních žni považovali za svůj nejpřednější a nejvlastnější úkol, aby viděli v rychlém, včasném a dokonalém zvládnutí žňových pra-cí a dodávek svůj nejcennější pří-nos v boji za mír a za vybudování socialismu v naší vlasti!

Pěstování, dodávka a cena řepy cukrovky ze sklizně 1951

Ministerstvo zemědělství a potravinářského průmyslu vydalo vyhlášku o pěstování, dodávce a ceně cukrovky ze sklizně 1951. Podle této vyhlášky jsou pěstitelé povinni řádně pečovat o cukrovku během jejího vzrůstu. Zaorat řepu lze jen se souhlasem ONV, který si po případě vyžádá vyjádření cukrovaru a uloží pěstiteli nové osetí nebo náhradní osev.

V cukrovce není dovoleno pěstovat krmné okopaniny jako na příklad polocukrovku, krmnou řepu, krmnou mrkev nebo tuřín, ani jiné plodiny (na př. mák).

Dodávka cukrovky musí být splněna podle uzavřené smlouvy. Pěstitel je též povinen nabídnout a dodat cukrovaru i řepu vypěstovanou nad smluvní množství. Cukrovar je povinen zaplatit za dodanou řepu stanovenou cenu nejpozději do 21 dnů po odevzdání.

Pěstiteli náleží dovozní z území jedné obce na území jiné obce za každý kilometr a metrický cent čisté váhy, a to při dovozu do cukrovaru, který je v provozu 60 haléřů, nebo na filiálku nádražní, polní nebo vodní nebo filiálku úzkokolejné dráhy 30 haléřů.

Osobám, které provedly jarní řepné práce, to je první okopávku, jednocení a druhou okopávku, náleží dávka cukru v úhrnném množství 6 a půl kg za každý hektar skutečně obdělané plochy včetně plochy sazečky. Osobám, které provedly sklizeň a dodávku řepy, náleží dávka cukru v úhrnném množství 6 kg za každých 100 q čisté váhy dodané řepy.

Za řepu dodanou nad smluvní nebo určenou dodávkou povinnost dostanou osoby, které provedly sklizeň a dodávku řepy, ještě zvláštní dávku cukru, a to v úhrnném množství 7

kg za každých 100 q čisté váhy navíc dodané řepy.

Všechny tyto zvláštní cukerní prémie se nezapočítávají do spotřebitelské dávky. Odběrní poukazy, na něž budou zvláštní cukerní dávky vydávány, platí pouze 2 měsíce ode dne vydání.

Pěstiteli náleží dále zdarma řízky, melasa a saturační kaly v množství, která jsou ve vyhlášce přesně stanovena.

Výkupní cena cukrovky ze sklizně 1951 činí 60,— Kčs za 100 kg čisté váhy. Z ceny sráží cukrovary při vyúčtování částku 2,— Kčs za každých 100 kg řepy cukrovky na úhradu nákladů spojených s hubením škůdců a odvedou ji s vyúčtováním generálnímu ředitelství „Československým cukrovarům a čokoládovnám“ v Praze, které příslušné částky odvede ministerstvu financí.

V Podolí nezůstanou pozadu

Koncem minulého měsíce měli občané obce Podolí v okrese Zábřeh na Moravě svátek. Nebylo tu sice nic svátečního, ale uvnitř, v srdcích podolských obyvatelů, sídlily zvláštní pocity, podobné svátečním. 26. V. t. r. provedli totiž družstevníci v Podolí svou dobýtku do společných kravínů. A to je velká událost. Vždyť je to vlastně viditelný přerod od soukromnictví k družstevnictví, který se odehrává v duši zemědělce...

Obec Podolí patří k těm nekoliika obcím v okrese zábřežském, v nichž našli domov volyňští Češi. Většina krajanů sem přišla ještě v r. 1945, jen malá část pak po reemigraci v r. 1947. Nejsou zde obce, kde by byli usídlení jenom volyňští Češi, ale tvoří v obcích jako Újezd, Lišnice, Líbivá, Květín, Javoří, Slavonov, Tatenice, Krasíkov, Cervená Voda, Maletín, Rohle, Vlachov a j. většinu obyvatel. Všechny tyto obce jsou v okolí města Mohelnice, kde je rovněž velký počet krajanů.

Hospodářské poměry jsou dobré. Hned po příchodu do svých nových domovů chopili se krajané práce a dnes slouží za vzor ostatním. Zastávají důležité funkce v lidové správě a projevují iniciativu při zakládání jednotných zemědělských družstev.

V Podolí založili JZD již v květnu 1949. Rok na to pak přijali již provozní řád III. typu, rozorali meze a provedli hospodářsko-technickou úpravu. Rozdělili pole na dva hlavní díly, t. j. řepařsko-ječmenný a žitno-bramborářský, z nichž oba mají po 8 honech. Celkem obhospodaruje JZD v Podolí 380 ha orné půdy, v tom 20 ha řepy a 3 ha zelinářské zahrady. Předpokládané příjmy JZD převyšují o 160.000 Kčs výdeje.

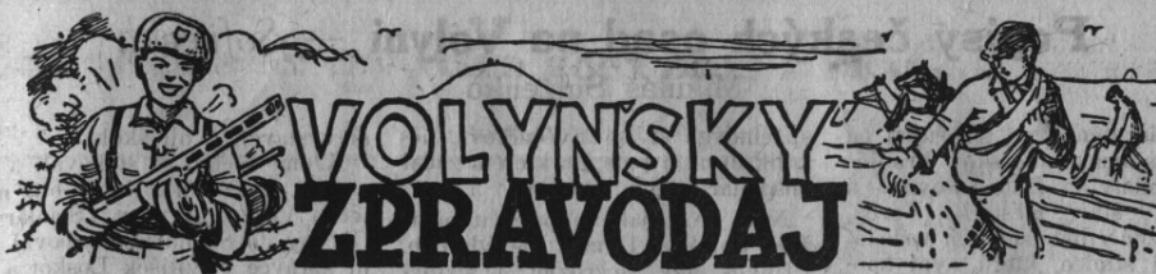
Místní národní výbor v Podolí všemožně podporuje činnost a snahy JZD. Jeho zásluhou byl pro JZD zakoupen traktor, přívěsné nářadí, zařízení družstevní prádelna, která po překonání počátečních ob-

tíží a nedůvěry se velmi dobře osvědčuje. Nyní se v obci zřizuje dětský útulek. V plánu na letošní rok je dále výstavba vepřince a drůbežárny, výsadba 6 ha ovocné zahrady a vybudování obecního rybníka v rozloze 3 ha. Na úpravu rybníka obdržela obec subvenci v částce 150.000 Kčs.

Volyňští krajané se činně, obětavě a uvědoměle účastní všech prací v obci a JZD. Místopředsedou JZD je krajan Josef Rampas, členem zemědělské komise Jaroslav Mach. Krajan Josef Mojdál zastává funkci agronoma v STS. I ostatní krajané pracují vzorně a sžíli se s místním obyvatelstvem velmi dobře.

S potěšením můžeme konstatovat, že obec Podolí není v tomto směru výjimkou. I v jiných obcích na Mohelnicku a Zábřežsku se život vyvíjí úspěšně k radostné a šťastné budoucnosti.

Jáchym Palla

Zprávy svazu

Slavnostní ukončení činnosti odbočky SČZV v Podbořanech

Podbořanský okres je po Žatecku nejhustěji osídlen volyňskými krajanmi. Proto také byla zřízena v Podbořanech okresní odbočka Svazu Čechů z Volyň, která radou a pomocí pomoci sloužila našim krajanům při zakládání existence ve vlasti. A podbořanská odbočka poskytla mnoho rad a stejně často přímo pomohla. Vzhledem k velkému množství práce udržovala stálého placeného tajemníka.

Avšak poměry se konsolidovaly a zájem krajanů o odbočku přirozeně upadal. V důsledku toho na letošní valné hromadě odbočky bylo rozhodnuto, aby tato byla ke dni 30. května 1951 likvidována. Na ukončení své činnosti uspořádala odbočka v Podbořanech slavnostní Slovanský večer v rámci akce lid. hlasování na obranu míru, na němž vystoupil pěvecký sbor volyňských Čechů ze Žatce, kraj. J. Šjatkovská a p. Jandera z Chomutova, mladý harmonikář kraj. E. Chocholouš, taneční duo Špačková-Somol a Zárybnická-Mikešová, člen dram. odboru Sokola v Žatci. Josef Holý a j. Humor, slov. písně a tance se střídaly na jevišti k plné spokojenosti obecnosti. Až překvapující návštěva místních občanů a krajanů z Podbořan, zvláště pak krajanů z okolí, byla výrazem skutečného loučení se s odbočkou SČZV institucí, která byla naše a udržovala nás ve stálém spojení. Je příznačné, zejména pro pozdější činnost odbočky, že všechna práce s přípravami tohoto závěrečného kulturního podniku ležela hlavně na předsedovi odbočky prof. Réblovi, který ač je zatížen prací vlastní, s nevšední obětavostí připravil vpravdě slavnostní a důstojné zakončení několikaleté plodné práce odbočky v Podbořanech. Patří mu za to nejsrdečnější dík. Značně přispěla ke zduaru slovanského večera učitelka kraj. Kutnarová, která obětavě vedla propagaci mezi krajanmi na venkově.

Ji, kraj. Hlaváčkoví, který měl předprodej vstupenek, okr. osvět. inspektorovi Nesrstovi, který s nevšední ochotou nám vyšel vstříc, patří rovněž srdečný dík.

Služba v „istrebitělnom batalioně“ - započtení do vojenské služby v čs. armádě

K četným dotazům reemigrantů z Volyň, zda jest započítávána do vojenské služby v čs. armádě služba v „istrebitělných batalionech“ na Volyň (SSSR), sdělujeme, že tomu tak není.

Ministerstvo NO podle dobrozdání příslušných sovětských úřadů nepovažuje tuto službu za rovnocennou vojenské přesměrní službě v čs. armádě. Proto vojenská služba krajanů, kteří nyní narukovali, resp. narukují v budoucnosti, nebude zkracována o dobu konání služby ve shora uvedených „istrebitělných batalionech“.

Poradna svazu

Dotaz:

Jsmo v JZD III. typu a jsme oba s manželem pojištěni. Narodily se mi dvě děti; mám nárok na porodné?

FOND PRO VYBUDOVÁNÍ POMNÍKU OBĚTEM ČESKÉHO MALÍNA

Na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci přispěli dále svými dary: (číslo v Kčs)

Vladimír Řepík, Butovice, 200, Fratišek Teplík, Chodov, 100, Alexandr Všečka, Žatec, 100, Anna Halounková, Studánka, 100, Fratišek Beneš, Velké Losiny, 150, Václav Mařík, Dlouhá Ves, 200, Antonín Němec, Chotěvice, 200, Anna Bekerová, Damnice, 100, Antonín Vaněk, Jesenice, 50, Rudolf Nový, Lipno, 150, Jan Schováněk, Rynartice, 50, Josef Hlušíčka, Litoměřice, 100, Vladislav Albrecht, Chotiněves, 150, Václav Orechovský, Dubí v Krušných horách, 100, V. Kolář, Hyršov, 50, Alexandr

Odpověď:

Podle zákona o národním pojištění poskytuje se tato pomoc v mateřství:

1. Pojištěnce nebo rodinné příslušnici náleží podle zákona (§32) v mateřství bezplatná pomoc lékařská a pomoc porodní asistentky.

2. Pomoc v mateřství zahrnuje podle zákona také poskytnutí výbavičky.

3. Na peněžitých dávkách v mateřství obdrží každá pojištěnka nebo rodinná příslušnice t. zv. porodné na každé dítě v částce 2.500 Kčs.

4. Další peněžitá dávka v mateřství je t. zv. peněžitá pomoc v mateřství ve výši nemocenského za 18 týdnů, v nichž došlo k porodu. Má na ně nárok jen pojištěnka, za předpokladu, že nevykonávala práci, zakládající povinné pojištění a neměla nárok na nemocenské; poněvadž tato pomoc v mateřství přísluší jako náhrada ušlého výdělku, není na ni nárok po dobu, po kterou se z důvodů mateřství poskytuje mzda (služné, plat, služební požitky). Výplata této dávky je kromě toho vázána na čekací dobu, t. j. na podmínku, že pojištěnka byla v posledních dvou letech před porodem pojištěna alespoň po dobu 270 dnů.

Kohout, Ublo, 50, Marie Hylasová, Udlice, 300, Helena Hylasová, Udlice, 200, Marie Větrovcová, Udlice, 200, Věra Dvořáčková, Udlice, 200, Marie Kadeřábková, Žatec, 150, Vladimír Pasevič, Mlékojedy, 100, Jaroslav Knobloch, Radouňka, 100, Boh. Kozlík, Dvůr Králové, 150, Vladimír Likovský, Brusnice, 150, Antonín Odstrčil, Ležáky, 100, Fratišek Král, Telice, 150, Rostislav Novotný, Velké Losiny, 150, Fratiška Kotýzová, Velký Malákov, 50, Fratišek Andrlé, Studánka, 50, Václav Gabriel, Dolní Jiřetín, 50, Bohdan Hrdý, Matějovice, 200, Antonín Růta, Hájniště, 100.

Všem dárcům vzdáváme srdečný dík.

Popisy českých osad na Volyni — Sofijevka

Mikuláš Šulženko

Při železniční trati směřující od staré rakousko-uherské hranice přes Radzivilov-Dubno-Rovno a Kyjev, je staré městečko Verba. Rovnoběžně s tímto směrem vede také státní silnice, která nyní spojuje město Lvov s Kyjevem. Silnice byla před padesáti lety jen „traktiem“, později slula jako křídlové silnice (vysypána křídou). Teprve po první světové válce polská silniční správa postarala se o řádnou asfaltovou silnici, kterou v r. 1940 Rusové značně rozšířili.

Po obou stranách této železniční dráhy a silnice byly všude rozsáhlé lesy, střídající se palouky s lesním porostem, polmi a lukami. Šlo-li se dál, les se stával hustějším a stromy byly stále mohutnější. Obrovské a staré duby poskytovaly hojnou výživu stádům divokých vepřů; palouky a bujné samorostlé mlázi udržovaly divoké kozy a sraky a také vlci se tu občas objevovali a byli dosti dotěrní.

Tyto lesní prostory, na kterých byly založeny Sofijevka, Smolárna, Ridkoduby a Kamenná Verba, patřily šlechtici Molodeckému, jež je obdržel jako dar od ruského cara Alexandra III. Pan Molodecký brzy zemřel a jeho mladá choť se zuovu provdala za ruského šlechtice Dmitrije Lvoviče Svěčnickova. Sám Svěčnickov pravděpodobně v okolí tom nebydlel, neboť ta místa nikým nebyla valně navštěvována. Městečko Verba, prastará ukrajinská obec Ptyč a také stará obec Bělohorodka spadaly pod pravomoc volynské gubernie se sídlem v Žitomíru u Kyjeva a nejbližším nálezem bylo Dubno, 25 km vzdálené. Na jih od téhož městečka starodávné město Kremenec, 26 km vzdálené. Na severozápad od Verby, kam sahala tento lesní katastr, bylo městečko Kozin, významné svými jarmarky, kontrakty.

Před založením obce Sofijevky ve službě u Dmitrije Svěčnickova byl chmelářem Čech, jménem Příbyl. Pocházel pravděpodobně ze žateckého kraje a nasázel na poli Svěčnickova kolem 1.000 kop chmele. Pěstování chmele v tehdejších dobách v Rusku bylo velmi výnosné a proto i p. Příbyl získal si oblibu a přízeň u p. Svěčnickova. Stal se jeho důvěrným a spolehlivým rádcem.

Vedle Příbyla lesním správcem byl druhý Čech František Loskot, který dohlížel a řídil veškerou práci v lese. František Loskot byl snad více podnikavý a ziskuchtivý;

spachtoval si od Svěčnickova několik desatin pole, na kterém začal hospodařit také pro sebe.

Neví se z jakého popudu manželé Sofie a Dymitr požádali p. Příbyla, aby se rozjel a sháněl osídlenec na jeho majetek. Uposlechnuv rozkazu svých pánů, rozjel se p. Příbyl po českých osadách již dříve založených a osídlených a sháněl osídlenec na majetek Svěčnickova. Hlásili se k p. Svěčnickovovi většinou nemajetní, kteří se prozatím ještě nikde nemohli uchytit. Svěčnickov jim dával pozemky s lesem do pachtu na 12 let, za plat od 3 do 4 rublů za desatinu. Zásévali malé plochy pólí a při tom mýtili les, který jim byl určen.

Tak vznikla malá zemlánská kolonie u městečka Verby a u ukrajinské vesnice Bělohorodky, kterou dlouhý čas jmenovali Bělohrudka. Tato kolonie, vzniklá u Verby, jejímž zakladatelem byl Josef Bartoš, Holoubek, Rezek, Jan Mikulecký, Jan Cejner, Jan Novotný, Čálek, Cibulka a Šembera, nesla své původní jméno Verbovská ulice.

U ukrajinské vesnice Bělohorodky vznikla druhá česká kolonie, kde se usídlili první průkopníci: Cimr František, Knížek, Kratochvíl, Vlk, Adámek, Fiala, Valenta, Jan Bureš a František Loskot.

Uprostřed této zemlánské osady vykopali si 15metrovou studni, zařídili kovářnu, kde kuli hlavně sekery, motyky a krumpáče. Občané těchto osad ve volných chvílích v létě a celý podzim a zimu poráželi a koreovali les a dřevo odváželi do vzdálenějších obcí na prodej. Ti, co postrádali dopravní prostředek dávali dřevo na hromady a pálili.

Asi dva km na západ směrem k městečku Kozin přistěhovalo se zase několik rodin a ti si zvolili za hlavní těžiště své existence pálení vápna z křídly. Byla to třetí kolonie, která nesla jméno Vápenka nebo Kozí Hřbet. Tak nazývali křídlové kopce, které tam trčely.

V posledním směru od kolonií Vápenky na rovinném prostoru rozkládaly se louky porostlé křovím. Tento prostor osídlily rodiny ze starší české obce Semidub. Zde si propachtovali pole a založili zase novou kolonii, kterou pojmenovali „Semidubská“; někdy jí říkali „Semidubské kráky“. Tito přistěhovalci se po čase osamostatnili, měli svého starostu a v r. 1926

si vystavěli svoji školu.

Kromě těchto se stěhovali a postupně usazovali i jiní poblíž městečka Verby, na t. zv. „Smolárně“. Občany do Smolárny verboval lesní správce František Loskot a dostal za to 10 ha půdy darem od Svěčnickova.

V r. 1899 pan Svěčnickov prohlásil, že veškerou půdu Sofijevského katastru prodá do vlastnictví. Kupní smlouva byla společná z toho důvodu, že imění je Svěčnicková bylo prodlouženo u kyjevské křesťanské banky. Podmínky koupě do vlastnictví nebyly únosné jen pro některé pachtýře. Odhadní cena za desatinu byla 180 rublů ve zlatě, splácená během tří roků. Mimo to, každá desatina byla zatížena dluhem, který byl rozvržen našim kolonistům na 50 ročních splátek po 3 ruble z desatiny s úroky. Mnoho sociálně slabších rodin opustilo svá místa jiným, kteří se sem nastěhovali. Mnoho rodin v té době odstěhovalo se do Bosny. Jan Bureš také jel do Bosny na podívanou, ale zakrátko se vrátil a zůstal na Sofijevce. Svěčnickov, když viděl, že mnoho půdy zůstane neprodané, požádal Fr. Loskota o získání nových zájemců z jiných českých obcí a byl za to odměněn darem 8 desatin orné půdy do vlastnictví.

Sofie Svěčnickovová, přítelkyně Čechů darovala 2 desatiny půdy pro účely budoucí školy a ve smlouvě požádala o jméno obce Sofijevka. Tímto způsobem v průměru 6 km vzniklo 5 českých osad. Vrbovská kolonie (byla to ulice asi 2 km dlouhá), kol. Bělohrudka, Vápenka, Semidubská kol. (také asi 2 km dlouhá, (Smolárna a chutor Marianka osídlena 6 ukrajinskými rodinami.)

Práce, která nyní na osadníky čekala, byla obrovská. Koupené lesy bylo nutno co nejrychleji vykácet a proto přes celou zimu dali se do kácení stromů, brzy na jaře vykoreovali pařezy a každý se snažil na získaném poličku jako dlan, hrbatém, kořenatém „zadrápat“ trochu té jařiny. O jednom nešťastném příběhu nutno se při tom zmínit.

Jeden z prvních zakladatelů obce Josef Bartoš, narozený v Čechách r. 1862 ve Vohniševě-Nové Město nad Metují, oženil se r. 1885 s Annou Adámkovou, kterou poznal již také v novém prostředí a zpachtoval si od Svěčnickova 6 desatin lesa. Snažili se oba les co nejrychleji vymýtit a pařezy vykorcovat.

Pokračování

VYSTĚHOVALCI

Obrazy ze života volyňských Čechů — Píše Josef Foitík

13. pokračování

XXII.

„Viš, tak mi připadá, že jsme jako ty stromy na polích, co tady zbyly po někdejším lese. Řídneme, je nás stále méně, až nás nebude docela. Koukej, jak to dopadlo s chudákem Lubou. Kdo by se byl nadál tak náhlého konce. Ještě dopoledne bušil kladivem v kovárně, po obědě si lehl, že mu není nějak dobře a večer byl hotov.“

To si posteskl Horák svému věrnému příteli Kořenovi, když za nedělního odpoledne, nyní už jako staří výměnkáři zasedli na lavičku před Horákovým statkem.

Kořena, ten bývalý statný vystěhovec, nyní již proběhlý a sehnutý, smutně přikývl hlavou, ale potom, jako by si na něco vzpomněl, vyňal z úst dřevěnku a nebyl by to ani Kořena aby Horákovu mínění nepoopravil:

„Ne, docela tak to není. S těmi stromy to bylo jinak a s námi je to také jinak. Ty stromy řídnou, to je pravda. Právě u Tvrdlíků svalili na kopci ten velký dvojatý dub. Ale ty duby čím byly starší, tím byly mohutnější a také měly plno žaludů. A s námi je to, hochu, docela obráceně: my čím jsme starší, tím jsme nicovatejší, plesnivíme jako shnilé jablko a o nějakých žaludech, které by na nás rostly ani potuchy.“

Oba dědové se srdečně zasmáli, až se jim bezzubé dásně zatřáslly.

„Na mně už nerostou ani chlupy, koukej,“ a starý Horák si přejel vyschlou rukou holou hlavu.

„Já ještě nějaký to chmejší na hlavě mám a vypadat mi nesmí. Já mám za to, že kdyby mne zakopali bez něj, že by mi tam bylo na hlavu zima.“

„I kuš,“ odporoval Horák. „Tam už je to jedno, jestli máš nějaké vlasy nebo jseš holohlavý. Tam už si člověk asi nevybírá.“

„Já si tak vzpomínám,“ začíná Kořena, „jak jsme jednou byli všichni na lovu. To s námi byl ještě ten Němec Berent. Ten chlap tehdy střílel jako pominutý a každému bral zvěř spod rány. Potom jsme šli k Černínovi na oběd. Tehdy Tvrdlík se nějak přitočil k puškám, které stály v síni a ne nápadně mezi dveřmi přihnul lauf u Berentovy pušky. Ten potom nemohl nic trefit a o nejbližší pařez pušku rozmlátil. Ovšem, zle se teh-

dy rozhněval na Černína, neboť myslel, že mu to udělal on. Černín věděl, či je to práce, ale mlčel. Až po čase, když se na to trochu zapomnělo, při jedné dobré náladě mu to řekl. Němčák se trochu škaředil, ale pak říkal, že to nic, že mu to odplatí, až se sejdou na druhém světě. Říkal, že tam bude jistě dřív a že si u brány na Tvrdlíka počká a z té křivé pušky, že mu nasype nějaké ty broky. No, a Berent už je tam dávno, Černín šel za ním a Tvrdlík je tu doposud, říká, že se Berenta bojí, a až ho budou někdy pohřbívat, že mu musí dát flintu s sebou, aby se mohl bránit.“

„Tvrdlík nás přechká všechny,“ míní Horák. „Je stále jako žihadlo a zdravěj jako křen. Kdepak já. Mne už píchá v každém kloubku, dýchat to nejde a vůbec nestojím za nic.“

„Pojďme se na starého pytláka podívat,“ vybídl pojednou Kořena.

„Pojďme, alespoň si vyrovnáme záda,“ souhlasil Horák.

Oba dědové se zvedli ze své lavičky a zamířili dolů po vsi, aby tam navštívili svého starého druha.

Podzimní slunce pěkně prohřivalo vzduch, babí léto pomalu poletovalo a usazovalo se na větvičkách stromů a někdy se také závesilo na obličej chodců.

Došli až ke statku Semlelů, kde na zahrádce byla skupina lidí. Stáli tam kolem malého kamenného pomníčku, na němž byl vyryt nápis: „Na památku Jarouškoví, který padl v daleké zemi. Rodiče a sourozenci.“

Dědové se chvilku zastavili u hloučku a porozprávěli. Pak zase vykročili.

„Jo, Jaroušek Semlelů se nena-
dál, kde složí své kosti.“

Horákovi se zdá, že toho chlapce před sebou stále vidí, jak pobíhá, jak ho je všude plno a že docela slyší i jeho hvízdání. Jarouš uměl tolik písniček a všechny na hubu zapískal. Byl to takový veselý, příjemný chlapec.

Až potom to přišlo.

Car hosudar odbourával jednu výsadu po druhé a tak museli Češi také i na vojenskou službu do ruské armády. Postihlo to Jarouše Semlela. Na jeho veselou povahu to ani příliš nepůsobilo.

Říkal, že si alespoň prohlédne Rusko, jak je veliké a co všechno v něm je. Jen vyslovil přání, že by chtěl sloužit hodně daleko, aby uviděl kus světa.

Jeho přání se mu nad očekávání splnilo. Byl odveden k námořnictvu a ocitl se až kdesi na Japonském moři. Chudák maminka Semlelová, když dostala dopis od syna, kde až se nachází a když se potom podívala ve škole na mapu, kde to je, málem že neomdlela.

Ale nejhorší mělo teprve přijít.

Mezi Ruskem a Japonskem vypukla válka a Jarouš se ocitl v ní. Na Volyni sice o válce nikdo ani nevěděl, její důsledky sem nikterak nedolétaly, ale přes to celá obec na tuto válku stále myslela. Občané se snažili sledovat vývoj událostí, ale to bylo příliš těžké. Noviny žádné sem nedocházely a ty, jež se daly občas ve městě koupit, toho mnoho neřekly. Přinášely zprávy obyčejně zkreslené, dle nichž to vypadalo, že car má velké úspěchy ve vojně s Japonskem a že z toho vyjde jako veliký vítěz.

Dopisy od Jarouše řídly a pak přestaly docházet docela.

Válka v Japonsku dopadla proti všemu očekávání špatně a byl uzavřen mír. Ale dopisy od Jarouše stále nešly a Jarouš se také nevracel.

Bylo více než rok po válce, když přišla úřední zpráva, že na poli slávy, smrti chrabrých padl Jaroslav Semlel . . .

Celá obec želela hodného chlapce. Když byla za něho sloužena pobožnost, nechyběl v kostele snad nikdo z celé vesnice. Za rok po té, co došla ona smutná zpráva, byl na zahrádce u Semlelů posvěcen tento pomníček. Od té doby se stal dostaveníčkem starých i mladých z celé vesnice. Sem přicházeli staří, aby si porozprávěli a sem také přicházela mládež a přinášela k pomníčku kytičku květin. Tento pěkný zvyk se tak ujal, že po letech sem přinášeli květinčky i ti mladí, kteří se už na Jarouše vůbec nepamatovali, anebo jen velmi málo.

Děda Kořen a Horák došli k Tvrdlíkovi, jen tak tak, že ho zastali doma. Ohmatával právě svoji pušku a říkal, že si právě chtěl odskočit dolů k louži, že tam před chvílí viděl hopsat „takovýdleh“ zajíce. To už děda Tvrdlíků rozpráhl ruce, jako když rybář ukazuje, jak velkou rybu kdysi ulovil.

„I kuš, dneska bys toho mohl nechat. Vždyť je ta svatá neděle a to bys nemusel také vraždit. Vždyť ten zajíček chce taky žít.“ rozmlouval Kořena starému pytlákovi.

Pokračování

S bolestí v srdcích vzpomínáme čtvrtého výročí tragické smrti našeho milovaného a nenahraditelného syna a otce Antonína Macouna, býv. rotného 1. čs. tank. brigády v SSSR, nar. 5. 3. 1914 v Podcurkově na Volyni. Zesnulý zemřel tragickou smrtí dne 30. 4. 1947 v Mamešicích u České Lípy, kde byl také na místním hřbitově uložen k věčnému spánku.

Ať Ti je země, pro kterou jsi bojoval, lehkou, my na Tebe, drahý Toníku, nikdy nezapomeneme!

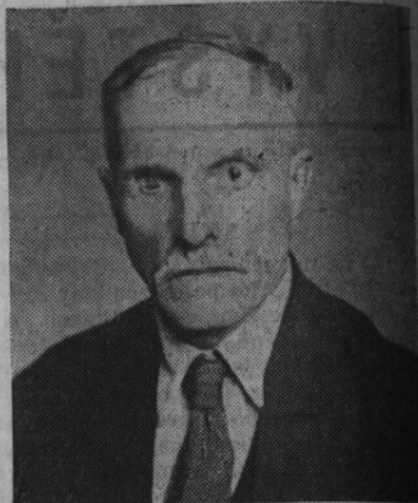
Matka, dcera Tamara a spolubojovníci.

Malý oznamovatel

Z podnětu p. Alexandra Kačera z Denetic byla na křtinách u p. Václava Ráže v Čachovicích uspořádána sbírka, která vynesla 1400 Kčs. Z této sbírky bylo 700 Kčs věnováno na sirotky z Malína a 700 Kčs na pravoslavnou církev v Žatci. Šlechetným dárcům děkujeme a malé Jarušce a jejím rodičům přejeme hodně štěstí a životní spokojenosti.

Dne 27. května 1951 skonal ve věku 66 let, raněn mozkovou mrtvicí, náš drahý otec a dědeček Václav Mojdl. Jeho smrt byla velmi náhlá. Ještě ráno toho dne byl čilý, vyšel ven, ale zatmělo se mu v očích a v několika minutách byl v Pánu. Bylo mu dopřáno lehké smrti, když celý jeho život byl tvrdý a těžký. Rodák z Hlinska, vyučil se kovářem. V r. 1913, opustiv své zaměstnání v Martinovce, zakoupil 10 desjatín půdy v Chomoutech. Aby půda nesla užitek, bylo třeba vymýtit les. Když byl již takřka s prací hotov, přišla válka. Vstoupil do České družiny. Po válce musel začínat znova. V r. 1932 si většinou sám vystavěl nové budovy. Vedle toho byl i veřejně činným. Po dlouhá léta byl starostou obce Chomouty, předsedou spolku pro stavbu školy v Chomoutech, horlivě podporoval český tisk na Volyni a propagoval všechny užitečné podniky, které přinášely Čechům a Volyni vyšší životní úroveň. Do vlasti se vrátil v rámci reemigrace a trávil svá léta v klidu u syna v Podolí. Nebylo mu však dopřáno těšit se dlouho z návratu do vlasti. Záhy dotlouklo šlechetné srdce tohoto čestného člověka.

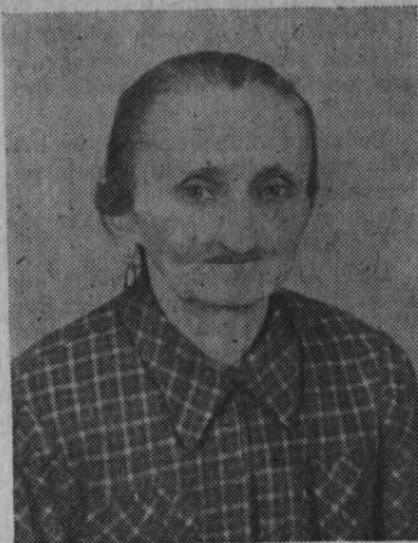
Tělesné pozůstatky zesnulého by-

ly uloženy na místním hřbitově v Podolí. Při té příležitosti děkujeme pravosl. faráře z Chudobina za provedení pohřebních obřadů, předsedovi MNV s. Michalovičovi za jeho krásné rozloučení nad hrobem, odbočce SČZV v Mohelnici za krásný věnec a všem jiným, kteří se přišli rozloučit s naším drahým zesnulým k jeho hrobu.

Nechť je Ti tato země, kterou jsi tak horoucně miloval, lehkou!

Manželka, syn, snachy, dcera, zeť, vnuci a příbuzní

Dne 12. června t. r. dožila se naše drahá matka, babička a prababička Zofie Šnýdlová, narozená v Kupičově na Volyni svých 72 let.

Hodně zdraví a spokojenosti do dalších mnoha let přejí

děti, vnuci a pravnuci

Dne 1. června t. r. dožili se naši rodiče Alexandr a Anastazie Lešákoví, Valov, okr. Podbořany, z Máslenky na Volyni pozeňnaného věku 64 a 56 let. Do dalšího života mnoho radosti, zdraví a štěstí přejí děti, snacha a příbuzenstvo

O z n á m e n í

Krajanům na Litoměřicku oznamujeme, že vystoupení pěveckého sboru volyňských Čechů, které se mělo konat v neděli 24. června t. r. v Ústěku, se odkládá na neděli 1. července.

Vstupenky zakoupené v předprodeji na toto vystoupení zůstávají v platnosti.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Žatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268